

det grundlag, at der er tale om to forskellige typer ydelser. Den ene, vi nu får for nye førtidspensionister, er en bruttificeret ydelse. Den gamle var en blanding af forskellige ydelser.

Og inden fru Aase D. Madsen begynder at rejse forventninger eller bekræfte forventninger om, at man så bare kan slå det sammen, så skal fru Aase D. Madsen passe på, at der ikke er nogle af de nuværende førtidspensionister, der bliver bange for, at de mister noget, for det kan nemlig godt blive tilfældet. Det tilsagn vil jeg gerne give, og det er bl.a. derfor, vi har lagt snittet: Vi ønsker ikke at skabe utryghed hos de eksisterende førtidspensionister. Jeg beder om, at fru Aase D. Madsen heller ikke gør det.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det hr. Thor Pedersen som ordfører.

Thor Pedersen (V):

Hvis man læser aviser, ser fjernsyn, hører radio, kan man ikke undgå at møde tidens tema om Socialdemokratiet. Det er et parti i krise. Man hører, at ministrene er slidt ned, og det mener Socialdemokratiet åbenbart også selv. I hvert fald skulle der afholdes et mere eller mindre hemmeligt møde i Havnsø med Socialdemokratiets top, og i analyser forud for mødet bekendtgjorde bl.a. LO's næstformand, Tine Brøndum, at det var nødvendigt med udskiftninger, og jeg vil sige: Vi er slet ikke uenige.

Vi glæder os for så vidt over, at krisemødet forløb godt, for som finansministeren efterfølgende sagde til Jyllands-Posten den 30. november: Det var et hamrende godt møde, hvor man opnåede fuld enighed. Man var enig om årsagen til krisen, og man var enig om årsagen til, at vælgerne flygter fra Socialdemokratiet.

Og årsagen er den enkle – og hold fast partikammerater: Det hele er Venstres skyld. Det er Venstres skyld, at Socialdemokraterne siger ét og gør noget andet. Det er Venstres skyld, at vælgerne ikke vil lade sig narre, som de blev det med statsministerens efterlønsgaranti. Det er Venstres skyld, at vælgerne ikke vil lade sig narre med tomme løfter om øget indsats mod vold og strengere straffe for grov kriminalitet.

Det er Venstres skyld, at vælgerne ikke vil lade sig narre af indenrigsministerens lokketoner om stramning af flygtninge- og indvandrerpolitikken. Det er Venstres skyld, at vælgerne ikke vil lade sig narre til tro, at grønne afgifter er indført af hensyn til miljøet og ikke for at få penge i statskassen. Og det er Venstres skyld, at bo-

ligejerne ikke lader sig narre, men oplever pinsepakkens velsignelse.

Det er ikke til at misforstå: Det er kort sagt Venstres skyld, at vælgerne er trætte af statsministerens og regeringens løftebrud.

Men på krisemødet blev man heldigvis også enige om løsningen. Som den politiske ordfører sagde: Nu skal Venstre ud af busken. For løsningen, man fandt, er: Nu skal Socialdemokraterne fortælle, hvad Venstre vil.

Og der vil jeg sige helt ærligt: Det er vi i Venstre meget, meget taknemmelige for; for vores økonomi tillader desværre ikke, at vi giver al den information, som vi egentlig meget gerne vil, om det, vi vil. For vi har ikke i Venstre de samme tvangsoptkrævede penge, som Socialdemokratiet råder over. Derfor er det klart, at det er meget stor hjælp for os, hvis Socialdemokratiet nu også vil fortælle, hvad det er vi vil.

Jeg forstår så godt til gengæld, at man ikke vil fortælle, hvad man selv vil. Men jeg kan sige, at i Venstre vil vi heller ikke bruge tid på at fortælle, hvad Socialdemokratiet vil, men til gengæld hvad vi selv vil.

Vi ønsker et opgør med magthavernes monopoler. Vi ønsker, at den enkelte dansker skal have lov til at bestemme meget mere selv. Vi ønsker et rigtigt velfærdssamfund, hvor pengene giver den største nytte for den enkelte borger, også de beløb, vi betaler i solidaritet til den enkelte. Vi ønsker ikke, at det er magthaverne, der skal have retten til de midler, der bevilges. Det skal være den enkelte, der selv får retten til at bestemme, hvordan han eller hun får den største nytte af de bevilgede ressourcer.

Det solidariske og medmenneskelige i et moderne velfærdssamfund er netop, at vi i fællesskab betaler for, at den enkelte kan få det bedst mulige liv. Det er derfor, vi i Venstre vil betale i fællesskab til børnepasning. Det er derfor, vi ønsker, at det er forældrene, der får retten til at vælge den pasningsform, de bedst selv synes om, hvad enten de så vælger det offentlige tilbud eller et andet tilbud.

Og på samme måde med hjemmehjælpen. Det solidariske er at bevilge pengene til hjemmehjælpen. Der er intet solidarisk i at skulle tvinge en bestemt hjemmehjælp til den enkelte pensionist. Det solidariske er at lade den enkelte pensionist bestemme selv.

På samme måde med plejehjemsophold. Det solidariske er at bevilge ressourcen, men der er ingen solidaritet i at tvinge den ældre ind på et